

Universitätsbibliothek Paderborn

**In Amos, Abdiam, Et Ionam Prophetas, Commentarij
Francisci Lamberti Auenionensis**

Lambert, François

Argentorati, 1525

VD16 B 3868

De apostasia, & qui sint à Deo ueri apostatæ. Capvt XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35983

ministerio non nihil lucri, plus quam ante, accessurum, sic prædicarunt, ut eos pro ardenter quispiam habere posset. At confessum, ut adest crux, nempe persecutio, misericordia, pauperies, odium, exilia, flagella, mors, terrentur, deficiunt a Domino, prædicant oppositum, non expauentes adserere, apostatae maledicti, quod mendacia fuerint, quæ antea prædicarunt. Aedificabant prius non nihil, quod cuertere non uerentur, restituunt idola, excelsa, lucos, sacrificia, boatus, & omnem idolatriæ cultum, reduntque ad uomitum canes: & ad lutum, porci: stercora, & perditiones Antichristi denuo adsumentes, et erigentes.

Veh uobis, execrabilis Prophetæ Baalim, & filij perditæ, qui protorta panis, & pugillo ore dei, ac uentre uestro impinguando, nutriendisq; scoris ac spurijs, quicquid placet carni, & sanguini, prophetatis, Dominum autem IESU CHRISTUM, ac ueritatem eius abnegare non expauscitis, & seducitis populos multos mendacij uestris. Veh uobis pseudoprophetæ, qui, ut impleatis manticas uestras, ac uentre uestros farciatis, apostatais a Domino IESU CHRISTO, & ad id tenditis, ut uniuersi ab illo apostatent.

De apostasia, & quis sint
a Deo ueriapo
state.

C A P V T XI.
S 2 Apostatare

FRANC. LAMB. IN IONAM

Apostatare, retro adspicere, retro abiare, & a proposito deficere, sunt synonyma. Est autem duplex apostasia: Prima, qua a malo cœpto: secunda, qua a repia deficimus. Prima, est sancta, pia, felix, desyderabilis, & ad salutem necessaria: Secunda est prophana, impia, execrabilis, abominabilis, & nisi differire uelint, ab omnibus summie uitanda. Prima est, dum quis noscens se a gressum rem impiam, oppositam uerbo ueritatis, & libertati diuini spiritus, ut est, non se continent, uouit se contra fas perpetuum cœlibatum, admisisse ociosam & schismatricam Monasticen, sacrificasse, idola coluisse, indulgentias mendaces Antichristi amasse, inuocasse duos, fonsisse scorta, male quicquam docuisse, in opera fiduciam habuisse, & illis iustificationem, que debetur soli fidei, tribuisse, ab eius modi omnibus, que male cœpit, Dei causa apostata. Secunda est, dum quis Dei sermonibus adquieuit, aut illos docuit simpliciter, aut uixit secundum idem uerbum, contra dicens omnibus Antichristis, ac pietatis hostibus, & pœna doprophetis, ab eo quod bene cœperat, aut timore crucis, aut uana spe honoris, uel rerum sœculhuius, aut operum fiducia, in suum interitum deficit, & apostata. Sic uere apostatant a Domino, qui a prædicatione uerbi Christi, ad annunciantas hominum traditiones conuertuntur. Itidem, qui relecto ipso uerbo, post hominū iussa & doctrinas ambulant: quod uniuersi præcunctis faciunt, qui Papæ decreis, sacerdotijs, Monachismo, & ceteris regniciis inuentis.

tis, se addicunt. Vere enim, quisquis admittit hodiernā monasticen, aut sacerdotia, apostata at à Domino IESV Christo. De his loquor, qui sic ipsis se addixerunt, ut eorum instituta, etiam Dei uerbo obſiſtente, custodian. Et uere omnes Monachorum ſecte, multa habent, que ex diametro aduersum Dei eloquia pugnant, ſicut in noſtriſ, in Monachitarum regulam commentarijs, aperte docuiſimus et probauimus. Idcirco omnes, qui Monachismo addicti ſunt, ab eo deficere, et apostatare neceſſe eſt, ne ſint apostatae à domino IESV Christo. Et ego libenter facio, meidem feciſſe, immo et gloriō, certiſſimus, quod alioqui me manebat interitus ſempiternus. Et ideo omnes commone facio, ut meum exemplum sequantur, ſicut et tenentur, neq; expauſcant, quod ab Antichristi factione et amatoribus eius, uocentur apostatae, ſed magis in hoc gloriē: ur in Domino. Nam et illis gloria eſt, proprie Christum deficere ab Antichristo, et uocari ob id apostatam, ab his qui à domino IESV Christo, ad Antichristum: et à ueritate, ad mendacium defecerunt, qui ſoli ipſiſ. à domino apostatae ſunt.

Omnes quoq; qui ipſius Antichristi decretis haerent, ueri à Deo apostatae ſunt. Imposibile namq; eſt, illi ſi mul et Christo acquiescere. Quisquis ergo ſaluu fieri cupit, adquiescat ueritati, et ſanis confilijs Domini: apostatet ab hominum doctrinis et mandatis, que Dei eloquia opponuntur, et amplectatur sanctiſſimam legem Dei. Sunt sanctiſſimi apostatae à regno perditionis, ne ſint abominatae.

S 3 biles et

F R A N C . L A M B . I N I O N A M
biles & damnatiſimi apostatae à regno æternæ ſalutis.

De Ionæ Prophetæ cantico, ſcilicet, quomodo
uero Ionæ Chriſto conueniat.

C A P V T XII.

Ex preſcriptis liquet, quod id quod Ionas fuit deglu-
tus à Ceto, typum geſſit, mortis ac sepulture ē Chri-
ſti. Proinde, oratio, uel canticum Ionæ, ipsi Chriſto
maxime congruit, quod paucis oſtendemus, & id quidem
per uerſus ſingulos eiusdem cantici.

Igitur uerus Ionas, Dominiſus Iesu Chriſtuſ, dum pro-
iiceretur in mare, hoc eſt, morti à Iudeis traderetur, ora-
uit Dominum, ut homo, pro ſua liberaſione, & reſurrec-
tione ex mortuis, & exauditus fuit pro ſua reuerentia. He-
brei 5. Mortuus autem & ſepultus Patrem magnificauit,
dicens: Clamaui de tribulatiōe mea, id eſt, cum tribularer.
Ad Dominum, Chriſtuſ homo, Dominum Patrem uocat,
eo q[uo]d ob carniſ infirmitatem maior illo ſit. Ioan. 14. Verum
et ipſe Chriſtuſ, ut dei filius, unus cum Patre & ſpiritu
Dominuſ eſt: ſiquidem unum ſunt. Ioan. 10. Et exaudiuit
me. Nihil enim tanto filio, tantus Pater & Dominuſ nega-
re potefit. Proinde Ioan. 11. Chriſtuſ ipſe patrem deprecās,
ait: Pater, gratias ago tibi, quoniam audisti me. Ego aut̄
ſciebam, quod ſemper me audis. Et ca. 12. cum orauit, di-
cens: Pater, ferua me ex hac hora: Pater illuſtra nomen tu-
um, Pater reſpondit: Et illuſtrauī, & rurſus illuſtrabo.

O quam